

JÕULUKUUSK

Lapsed olid kaunistanud jõulukuuse. Kõige viimaks oli isa kinnitanud kuuse latva tähe ja ütelnud:

"Täht on jõulukuuse kroon. Mõtlege, lapsed, kui täht puuduks, poleks kuusk üldse jõulupuu moodi."

Seda kuuldes oli täht tundnud end tõesti uhkena. Kui inimesed jõulusauna läksid, ütles kuusetäht teistele ehetele:

"Ladvatäht on tõepoolest jõulukuuse kroon, tähtsaim kõigist teistest kuuseehetest."

See pahandas teisi kuuseehteid. Nad hakkasid võistleva oma tähtsuse üle.

Värvilised, sädelevad paelad, mis keerasid end ümber kuuse, ütlesid:

"Me toome sära ja värve jõulukuusele. Mõelge, kui maailmas ei oleks sära ja kauneid värve. Kui igavalt hall siis kõik oleks."

Nii rääkisid paelad. Ehkki nende sära polnud veel üksi midagi. Alles õige valgus võis tuua sära esile.

Kaunites paberites kommid, mis rippusid okstel ütlesid:

"Meie teeme jõulud maitsvateks. Mõelge vaid, kui maailmas ei oleks magusat. Kui kurb ja maitsetu oleks kõik."

Nii rääkisid kommid, ehkki paljud nendest kaunistustest püüdsid salata oma tegelikku sisu. Kauni paberiga oli tihti kaetud vaid puutükike.

Küünlad, mis olid okstel, ütlesid:

"Me toome jõuluvalgust ja soojust. Mõtlege, kui maailmas ei oleks valgust ja soojust. Kui pime ja külm siis oleks."

Küünlajalad, mis hoidsid küünlaid kuuse okste küljes, ütlesid:

"Aga meie hoiame küünlaid püsti. Kui meid ei oleks, siis ei saaks nad ka põleda."

Nii kiitsid kõik kuuseehetid endid. Kuid siis liigutas kuusk ise oma oksid. Kuuseehetid lõpetasid oma kiitmise. Jõulukuusk ütles: "

"Miks te riidlete. Igaüks on teist tähtis ja mina hoian teid kõiki oma okstel. Kuid ega te pole unustanud ühte meie tähtsat sõpra?"

Ja jõulukuusk tõstis oma alumisi oksid. Nende alt tuli nähtavale jõulukuuse jalg. See ei hoobelnud millegagi, ta oli piisut arglik. Kuid jõulukuusk jätkas:

"Mina kannan teid, kuid see tagasihoidlik jalg hoiab meid kõiki üleval. Mõtelge, kui maailmas poleks jõulukuuse jalgu, kukuksid kõik jõulukuused koos eheteaga uppi. Ja sellegipoolest ei tule meile kuusejalg isegi mitte meelde. See peidetakse okste alla, sellepärast, et see ei ole kaunis, hästi maitsev või valgust andev, nagu teised."

Kuusehted olid vaikselt. Siis ütles jõulukuusk ladvatähele, kes oli hooplemist alustanud:

"Ära unusta, ladvatäht, et sa olid kord tähtis teenäitaja. Ehkki oled nüüd kuuse kroon, ei juhatanud sa kord inimesi mitte lossidesse, kroonikandjate juurde, vaid tagasihoidliku sõime juurde, kus sündis Jeesus-laps. Mõtelge, kui maailma ei oleks sündinud seda jõilu-last. Tema on see, kes on teinud meist kõigist tähtsa."

Ajakirjast "Joulukirkko" 1984

tõlkinud Ly Linnasmäe